

رابطه سازگاری زناشویی و سبک های فرزندپروری والدین با سلامت جسمی و روانی فرزندان

دکتر هادی بهرامی احسان

عضو هیات علمی دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

الله اسلامی

کارشناس ارشد روان شناسی عمومی

چکیده

تاریخ دریافت ۸۷/۳/۲۶ - تاریخ تایید ۸۷/۷/۲۰

پژوهش حاضر، با هدف بررسی رابطه سازگاری زناشویی و سبک فرزندپروری والدین با سلامت روانی و جسمی فرزندان طراحی و اجرا شده است. نمونه این مطالعه، ۱۵۴ دانشآموز (۸۰ دختر و ۷۴ پسر) دوره متوسطه شهرستان شیراز، همراه با والدینشان است که به شیوه نمونه برداری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. برای ارزیابی سازگاری زناشویی والدین، از پرسشنامه سازگاری زناشویی اسپنیر (DAS)، برای سنجش سبک فرزندپروری والدین، از پرسشنامه سبک فرزندپروری بامریند و برای بررسی سلامت عمومی فرزندان، از پرسشنامه سلامت عمومی (SF-36) استفاده شد. نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون نشان داد که از مجموع متغیرهای پژوهش، متغیرهای سازگاری زناشویی پدر، سازگاری زناشویی مادر و سبک فرزندپروری پدر نقش تعیین کننده ای در تبیین سلامت روانی و جسمی فرزندان به عهده دارند.

کلید واژه ها: سازگاری زناشویی، سبک فرزندپروری، سلامت روانی، سلامت جسمانی.

مقدمه

خانواده، به عنوان کوچک ترین واحد اجتماعی و از ارکان اصلی و عمده هر جامعه به شمار می آید. محیط خانه اولین و مهم ترین عاملی است که بر رشد شخصیت افراد تاثیر می گذارد. کودک خصوصیاتی را از والدین به ارث می برد، اما نقش والدین در رشد کودک تنها به جنبه های ارشی محدود نیست. ایدهآل ها و آرزو های والدین، میزان رضایت آن ها از روابط زناشویی و سبک فرزندپروری آن ها، همگی می توانند بر شکل دهی رفتار کودک و سلامت روان او نقش به سزا بی داشته باشند (رضاییان، ۱۳۸۳). کودک، تنها مورد تاثیر یک جنبه از رفتار والدین یا شخصیت آن ها قرار نمی گیرد، بلکه ترکیبی از عوامل مختلف رشد کودک را متاثر می سازد (اسفندیاری، ۱۳۷۴).

تعداد محدودی از تحقیقات، به بررسی رابطه سازگاری زناشویی و سبک های فرزندپروری والدین و سلامت فرزندان پرداخته اند. روابط رضایت بخش و حمایت کننده زناشویی سبب می شود که والدین نقش های خود را راحت تر پذیرند و روابط رضایت آمیز زن و شوهر با فرزندپروری دلسوزانه رابطه دارد (یاسایی، ۱۳۷۲). "فلدمان"^۱ و همکاران (۱۹۹۰) و "فیشمن"^۲ و همکاران (۲۰۰۰) نشان دادند که رضایت زناشویی، با سازگاری روان شناختی کودکان رابطه دارد و سبک های فرزندپروری و خصوصیات شخصیتی والدین نقش متغیر تعديل کننده را ایفا می کنند. روابط زناشویی رضایت بخش، سنگ زیرین عملکرد خوب خانواده را بنا می نهد که به طور مستقیم یا غیر مستقیم، فرزندپروری مؤثر را تسهیل کرده، روابط فرزندان با یکدیگر و با والدین را بهبود می بخشد و باعث رشد شایستگی، توانایی سازگاری و انطباق در کودکان می شود. در ازدواج هایی که در آن ها هماهنگی^۳ حاکم است، ارتباط مادر-کودک و پدر - کودک مثبت است و احتمال بیشتری دارد که پدر و مادر نقش های مشابه و

1.Feldman

2.Fish man

3.harmonious marriage

همکاری متقابل داشته باشند (الری^۱ و وایدر^۲، ۲۰۰۵). از نظر کرینچر (۱۹۸۶)، سازگاری و تعامل سالم زناشویی کلید فرآیند خانواده^۳ مطلوب است، زیرا برای یک زوج سخت است که زن و شوهر خوبی نباشد و بخواهند والدین باکفایتی باشند (به نقل از بارکر؛ ترجمه دهقانی، ۱۳۷۵). در مجموع، خانواده‌هایی که هر دو والد در کنار هم و با تفاهم و سازگاری زندگی می‌کنند، نسبت به سایر خانواده‌ها، میزان بالایی از آمیختگی عاطفی با کودکان خود را گزارش داده‌اند (زیل^۴ و کریستین^۵، ۱۹۹۴). در مقابل، روابط ضعیف والدین، یکی از دلایل معمول اصطکاک در خانواده است، نوجوانانی که فکر می‌کنند والدین آن‌ها ازدواج موفق و شادی دارند، احساس می‌کنند محیط خانه محل مسرت بخشی برای زندگی است، هر چه درگیری والدین کمتر باشد درگیری بین فرزندان، والدین و خواهر و برادرها نیز کمتر خواهد بود (هارلوک، ۱۹۷۵؛ به نقل از برجعلی، ۱۳۷۸). در ضمن، گزارش شده که هماهنگ نبودن فرزندپروری^۶ که از ناسازگاری زناشویی منشأ می‌گیرد، به بروز مشکلات رفتاری زیادی در پسران منجر خواهد شد (جورلیس^۷ و همکاران، ۱۹۹۵).

تحقیقات الری و وایدر (۲۰۰۵) نشان داده‌اند که میزان سازگاری زناشویی، تا اندازه‌ای هماهنگ نبودن فرزندپروری را پیش‌بینی می‌کند و هماهنگ نبودن فرزندپروری، تا حدودی پیش‌بینی کننده واکنش افراطی والدین است که آن نیز به نوبه خود پیش‌بینی کننده مشکلات رفتاری کودک است. هم نظریه‌ها و هم شواهد تجربی، از امکان اثر تعديل کننده‌گی هماهنگ نبودن فرزندپروری حمایت می‌کنند (گریچ، فینچام و اسبورن، ۱۹۹۴). اگر والدین استراتژی‌های حل تعارض ضعیفی داشته باشند، احتمالاً در فرزندپروری ناهمخوانی دارند که آن نیز هیجان منفی را در کودک فرا

1.O' leary

2.Vidair

3.Zill

4.Christian

5.child-rearing disagreement

6.Jouriles

می خواند (بوهلر^۱ و همکاران، ۱۹۹۷). روابط معنی داری بین سازگاری زناشویی و هماهنگ نبودن فرزندپروری و همچنین بین هماهنگ نبودن فرزندپروری و مشکلات رفتاری کودکان گزارش شده است (بلک، ۱۹۸۱؛ به نقل از الری و وایدر، ۲۰۰۵). سازگاری زناشویی، به طور غیرمستقیم، از طریق هماهنگ نبودن فرزندپروری با مشکلات رفتاری کودکان ارتباط دارد. استرس اختلافات زناشویی و ناهمخوانی فرزندپروری، به مشکلات رفتاری بیشتر در کودکان منجر می شود. سازگاری زناشویی ضعیف، بر فقدان مهارت در سازگاری با موقعیت های مشکل زا دلالت دارد که باعث می شود اثر نظم دهی والدین کاهش یابد (جرارد،^۲ ۲۰۰۵).

مطالعات نشان داده اند که حمایت والدین از خودمختاری فرزندان، منجر به پیامدهای مثبت در دوره های مختلف رشد می شود (آلن^۳ و همکاران، ۱۹۹۴؛ فرودی^۴ و همکاران، ۱۹۸۵؛ ماتانا^۵، ۱۹۹۹؛ به نقل از رایان و دسی، ۲۰۰۰) در ضمن، فرض شده است که روابط زناشویی والدین با توانایی والدین برای تشویق خودمختاری فرزندان مرتبط است و همبستگی های معنی داری بین ادراک شرکت کنندگان از روابط زناشویی والدینشان و میزان خودمختاری که آن ها به فرزندانشان می دهند وجود دارد (پیپ و کوان، ۲۰۰۴؛ به نقل از الری و وایدر، ۲۰۰۰). کوان و کوان (۲۰۰۰) نیز بیان کردند که بین گستاخی های زناشویی والدین و تمایل پدران به این که نسبت به کودکانشان سرددتر، عصبانی تر^۶ و تحریک پذیرتر^۷ باشند و به روش دیکتاتورانه عمل کنند، ارتباط نزدیکی وجود دارد و مادرانی که از روابط با همسرانشان ناشاد^۸ هستند، تمایل دارند که بیشتر به سبک دیکتاتورانه عمل کنند تا اقتدارگرایانه. بررسی ادبیات، تنوع گسترده ای از

1.Buehler

2.Gerard

3.Allen

4.Frodi

5.Mattanah

6.Angry

7.Irritable

8.Unhappy

چارچوب‌های نظری در این خصوص را آشکار کرده است، اما تعداد کمی از چارچوب‌های نظری یکپارچه و منسجم دارند.

در طول سال‌ها، محققان متعددی پیشنهاد کرده‌اند که تعارض زناشویی، به طور مستقیم علت مشکلات سازگاری فرزندان نیست، بلکه تعارض زناشویی بر فرزندان، از طریق بدتر شدن رابطه والد-فرزند تاثیر می‌گذارد.

بیشتر تحقیقات در این زمینه، از خانواده به عنوان یک سیستم یاد کرده‌اند و معتقدند که تعارض زناشویی، به منزله تخریب کننده سیستم است که به شکست در روابط دیگر این سیستم منجر می‌گردد. با وجود عوامل بسیار، سه راه اصلی پیشنهاد شده است که تعارض زناشویی ممکن است رابطه والد-فرزندی و از این رو سازگاری کودک را مورد تاثیر قرار دهد:

اولین راه از طریق نامه‌سازی (ناهمانگی) در نظام دهی است. فرض شده که تعارض در ازدواج، به صورت منفی بر همانگی و همسازی روش‌های نظام دهی و شیوه‌های فرزندپروری تاثیر می‌گذارد (جورلیس، ۱۹۹۵). نامه‌مانگی در قانون‌ها، انتظارات و پاسخ به رفتارهای کودک به مشکلات سازگاری متعددی در فرزندان منجر می‌گردد.

دومین راه، یکی از انواع الگوهای غیرعادی سه گوش سازی^۱ روابط زناشویی است (کریج^۲، ۱۹۹۵؛ به نقل از اسنیدر، ۱۹۹۸). در سه گوش سازی، یک والد با کودک، ضد والد دیگر متحد می‌شود یا از کودک به عنوان تعديل کننده مشاجرات والدینی استفاده می‌شود و یا این که والدین آشتفتگی‌های زناشویی خود را با سپر بلا قرار دادن کودک جایگزین می‌کنند (مارگولین^۳، کریستنسن^۴ و جان^۵، ۱۹۹۶).

در آخر، این امکان وجود دارد که ارتباط بین تعارض زناشویی و شکست در رابطه

1.Triangulation

2.Kerig

3.Margolin

4.Christensen

5.John

والد- فرزندی، به دلیل روابط عاطفی والد- فرزند باشد. مداخله عاطفه به شکل های مختلفی نشان داده می شود. ابتدا تکرار تعارض زناشویی والدین را از نظر هیجانی تخلیه می کند که به کاهش تواناییشان جهت شناسایی و پاسخ به نیازهای هیجانی فرزندانشان منجر می گردد (Goldberg¹ و Easterbrook²، ۱۹۸۴؛ به نقل از اسنیدر، ۱۹۹۸). سپس، فرزندان این کناره گیری و بی توجهی را به عنوان طرد شدن درک کرده که می تواند تاثیرات متعددی بر سازگاری و رشد فرزندان داشته باشد (Fincham، ۱۹۹۴). علاوه بر این، والدین از نظر هیجانی و جسمی آن قدر تخلیه می شوند که نمی توانند در تعاملات خود با فرزندانشان گرم، حساس و پاسخ گو باشند. از آن جا که گرم و حساس بودن عامل های مهمی در رشد رشتہ های دلبستگی هستند، احتمال دارد که تعارض زناشویی به دلبستگی نایمن کودکان منجر گردد (Dyos و Kaminig، ۱۹۹۴). به همین دلیل، تعارض زناشویی عامل تهدید کننده بهزیستی در نظر گرفته می شود (Fincham، ۱۹۹۴).

با توجه به اهمیت نقش مناسبات والدین و سازگاری زناشویی و نیز اثرهای انکارناپذیر سبک های فرزندپروری بر وضعیت فرزندان، اکنون ضروری است تا چگونگی روابط این متغیرها با میزان سلامت جسمی و روانی فرزندان، در یک پژوهش بررسی شود. یادآوری می شود که بررسی در پیشینه نشان داد که تحقیقات نزدیک به این موضوع در ایران انجام شده است، اما این موضوع به صورت اختصاصی تاکنون مورد بررسی قرار نگرفته است.

روش

جامعه-نمونه و روش نمونه گیری

جامعه آماری این پژوهش را همه دانش آموزان دبیرستانی دبیرستان های شهرستان شیراز تشکیل می دهند. نمونه مورد بررسی این پژوهش، ۱۵۴ دانش آموز دبیرستانی

1.Goldberg

2.Easterbrook

است (۸۰ دانش آموز دختر و ۷۴ دانش آموز پسر) که به صورت خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. از بین ۴ ناحیه آموزش و پرورش شهرستان شیراز (به دلیل همکاری نکردن آموزش و پرورش ناحیه یک)، سه ناحیه انتخاب شد. سپس از هر ناحیه، به صورت تصادفی دو دبیرستان دخترانه و دو دبیرستان پسرانه انتخاب و از هر دبیرستان ۲۰ دانش آموز به صورت تصادفی انتخاب شدند (بیشتر از تعدادی که مورد نیاز بود). بعد از اعمال متغیرهای کنترل، یعنی تعداد فرزندان خانواده و باسود بودن پدر و مادر، تعداد کل نمونه به ۱۹۰ دانش آموز و در ریزش نهایی (به دلیل همکاری نکردن بعضی از والدین)، تعداد آن‌ها به ۱۵۴ دانش آموز رسید.

ابزار پژوهش

مقیاس سازگاری زوجی (DAS): این مقیاس یک ابزار ۳۲ سوالی برای ارزیابی کیفیت رابطه زناشویی از نظر زن و شوهر یا هر دو نفری است که با هم زندگی می‌کنند (شاپی، ۱۳۷۹). این مقیاس در سال ۱۹۷۶ توسط اسپنیر، برای سنجش میزان سازگاری زوجی (زن و شوهر) تهیه شده است و تا سال ۱۹۸۴ در حدود هزار مطالعه، به عنوان ابزار اصلی پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است (اسپنیر، ۱۹۷۶). می‌توان با به دست آوردن کل نمره‌ها، از این ابزار برای اندازه‌گیری رضایت کلی در یک رابطه صمیمی استفاده کرد. تحلیل عاملی نشان می‌دهد که این مقیاس چهار بعد رابطه را می‌سنجد، این چهار بعد عبارتند از: رضایت زوجی، همبستگی زوجی، هماهنگی زوجی و ابراز محبت زوجی (شاپی، ۱۳۷۹). نمره کلی این مقیاس، از صفر تا صد و پنجاه است که با جمع نمره‌های سوال‌ها به دست می‌آید، پاسخ دهی به ۳۲ سوال این مقیاس، به سبک لیکرت است که برای افزایش قابلیت اعتماد مقیاس، تعدادی از سوالات به صورت مثبت و تعدادی به صورت منفی طراحی شده است. بنابراین، برخی از سوال‌ها مستلزم معکوس نمودن جهت نمره‌گذاری است. افرادی که نمره آن‌ها ۱۰۱ یا کمتر از آن

باشد، از نظر اسپنیر، ۱۹۷۶ دارای مشکل و ناسازگار و از این نمره به بالا، سازگار محسوب می شوند. نمره های بالاتر نشان دهنده رابطه بهتر است. کل مقیاس دارای آلفای کرونباخ $.96/0$ است که از همسانی درونی قابل توجهی حکایت دارد. همسانی درونی خرده مقیاس ها بین خوب تا عالی گزارش شده است (رضایت زوجی $.94/0$ ، همبستگی زوجی $.84/0$ ، هماهنگی زوجی $.90/0$ ، ابراز محبت $.73/0$). با توجه به ارزیابی های انجام شده، این مقیاس از قابلیت اعتماد بالایی برخوردار است (اسپنیر، ۱۹۷۲؛ به نقل از ثنایی، ۱۳۷۹). روایی^۱ این مقیاس، ابتدا با روش های منطقی روایی محتوایی بررسی شده است. مقیاس سازگاری زن و شوهر با قدرت تمیز دادن زوج های متاهل و مطلقه در هر سوال، روایی خود را برای گروه های شناخته شده نشان داده است. این مقیاس، از روایی همزمان نیز برخوردار است و با مقیاس رضایت زناشویی لاک-والاس^۲ همبستگی دارد (ثنایی، ۱۳۷۹).

پرسشنامه زمینه‌یابی سلامت عمومی^۳: یکی از ابزارهایی که در سال های اخیر، به منظور ارزیابی جامع سلامت (براساس دو مؤلفه جسمی و روانی)، در قلمرو بهداشت تهیه شده، فرم کوتاه پرسشنامه زمینه‌یابی سلامت است (اصغری مقدم و فقیهی، ۱۳۸۲). این پرسشنامه به آسانی اجرا و نمره گذاری می‌گردد و دارای ۳۶ سوال است و هشت خرده مقیاس مربوط به سلامت را مورد سنجش قرار می‌دهد. این ۸ خرده مقیاس عبارتند از: عملکرد جسمی، کارکرد نقش جسمی، درد بدنی، سلامت عمومی، سرزندگی، عملکرد اجتماعی، ایفای نقش هیجانی و سلامت روانی. علاوه بر هشت مقیاس یاد شده، پرسشنامه مذکور، با طرح یک سوال وضعیت سلامت فعلی فرد را نسبت به یک سال قبل می‌سنجد. در ضمن، سلامت روانی با جمع نمره های آزمودنی در مقیاس های سلامت روانی، ایفای نقش هیجانی، عملکرد اجتماعی و سرزندگی پرسشنامه زمینه‌یابی سلامت (sf-36) و سلامت جسمانی با جمع نمره های آزمودنی در

1. Validity

2. Lock-Wallace marital adjustment scale

3. Sf-36 health survey questionnaire

مقیاس‌های سنجش عملکرد جسمی، ایفای نقش جسمی، درد بدنی و سلامت عمومی پرسشنامه زمینه‌یابی سلامت (sf-36) سنجیده می‌شود (جنکنسون^۱، ۱۹۹۶). نمره آزمودنی در آزمون SF-36 می‌تواند بین ۰ تا ۱۰۰ تغییر کند. نمره بالاتر در هر یک از مقیاس‌های هشتگانه، بیانگر وضعیت مطلوب‌تر فرد در مقیاس مورد نظر است. نتایج تحلیل‌های آماری، حاکی از وجود قابلیت اعتماد و همسانی درونی مطلوب تمام خرده مقیاس‌های پرسشنامه مورد نظر است. ضرایب بازآزمایی خرده مقیاس‌های پرسشنامه، بین ۰/۴۳ تا ۰/۷۹ و ضرایب الگای کرونباخ خرده مقیاس‌های آن بین ۰/۷۰ تا ۰/۸۵ تغییر است. در مطالعه دیگر، روایی پرسشنامه سلامت از طریق اجرای آن در دو گروه سالم و بیمار، به دست آمده است. نتایج دو مطالعه انجام شده حاکی از روایی و قابلیت اعتماد قابل قبول پرسشنامه سلامت در نمونه بزرگسال ایرانی است (اصغری مقدم و فقیهی، ۱۳۸۲).

مقیاس سبک فرزندپروری: این ابزار جهت بررسی شیوه‌های فرزندپروری ساخته شده و بر اساس نظریه بامریند (۱۹۹۱)، از الگوی رفتاری سهل‌گیر، مستبد و قاطع (اطمینان بخش) اقتباس شده است. این پرسشنامه، شامل ۳۰ ماده است که ۱۰ ماده آن به شیوه سهل‌گیر، ۱۰ ماده به شیوه مستبد و ۱۰ ماده دیگر به شیوه قاطع و اطمینان بخش به امر پرورش فرزند مربوط می‌شود. در این پرسشنامه، والدین نظر خود را براساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت مشخص می‌کنند. نمره بالاتر نشان دهنده استفاده والد از همان شیوه فرزندپروری است. روایی پرسشنامه قبلًاً توسط اسفندیاری (۱۳۷۴) و رضایی (۱۳۷۲) مورد بررسی قرار گرفته و این تحقیقات، اعتبار و روایی قابل قبولی را در این پرسشنامه گزارش داده‌اند. در پژوهشی که اسفندیاری انجام داد، از ۱۰ نفر از صاحب‌نظران روان‌شناسی و روان‌پزشکی خواست که میزان روایی هر جمله از پرسشنامه را مشخص کنند. نتیجه نشان داد که پرسشنامه دارای روایی صوری است. وی برای تعیین اعتبار پرسشنامه از ۱۲ نفر از مادران جمعیت مورد مطالعه خواست تا پرسشنامه مذکور را تکمیل نمایند، بعد از گذشت مدت یک هفته، پرسشنامه، دوباره

۱.Jenkinson

توسط همان افراد تکمیل شد. میزان اعتبار برای شیوه سهل گیر ۶۹/۰، برای شیوه مستبد ۷۷/۰، برای شیوه قاطع و اطمینان بخش ۷۳/۰ به دست آمد (سفندیاری، ۱۳۷۴).

روش اجرا

در مورد دانش آموزان، پس از برقراری ارتباط صمیمانه و دادن اطمینان خاطر از این که این آزمون و نتایج به دست آمده از آن ها، فقط جنبه پژوهشی دارد و تاکید بر این که نوشتن نام و نام خانوادگی به هیچ وجه ضرورتی ندارد، کار آغاز گردید. در مرحله اول، پرسشنامه اطلاعات اولیه، شامل مشخصات سن، جنس، فرزند چندم خانواده بودن توسط دانش آموزان تکمیل گردید. سپس پرسشنامه Sf-36 به دانش آموزان داده شد و بدون محدودیت زمانی به آن ها اجازه داده شد تا پرسشنامه را تکمیل کنند. در مرحله دیگر، در نامه ای رسمی با امضا مدیر مدرسه، محقق از پدران و مادران دانش آموزان انتخاب شده در تحقیق دعوت به عمل آمد. در دعوتنامه، ضرورت شرکت در جلسه و اهمیت آن ذکر شد. در آغاز جلسه، پس از توضیح پیرامون اهداف پژوهش، پرسشنامه اطلاعات اولیه در مورد والدین، اجرا شد که شامل مدت زمان ازدواج، درآمد ماهیانه و شغل بود. سپس، به هر یک از والدین پرسشنامه سازگاری زناشویی و شیوه فرزندپروری، به صورت جداگانه داده شد و از آن ها خواسته شد که بدون مشورت با یکدیگر به پرسشنامه ها پاسخ دهند، در ضمن، از والدینی که فقط یکی از آن ها حضور داشتند خواسته شد که پرسشنامه های والد دیگر را همراه با توضیحات لازم به وی داده و از طریق فرزندشان به دست محقق برسانند. در پایان، با آن دسته از والدینی که هر دو به هر دلیلی موفق به شرکت در جلسه نشده بودند به صورت کتبی مکاتبه شد و پرسشنامه ها با توضیحات لازم برای آنان ارسال شد. در نهایت، با توجه به کدگذاری اولیه پرسشنامه ها، پرسشنامه سبک فرزندپروری و سازگاری زناشویی پدر و مادر و سلامت عمومی دانش آموزان با یکدیگر تطبیق داده شد، اما با وجود تمامی پی گیری ها، در عمل، تعداد والدین نسبت به دانش آموزان با ریزش مواجه شد که تا حدود زیادی طبیعی بود.

یافته‌های پژوهش

بر اساس نتایج به دست آمده، کمترین میزان فراوانی و درصد به طبقه سنی ۲۰ تا ۳۰ سال اختصاص دارد. همچنین پس از آن، طبقه ۵۱ تا ۶۰ ساله اند که کمترین میزان را به خود اختصاص داده اند. بدینهی است که در این سنین، احتمال وجود فرزندی واجد شرایط این طرح کاهش می‌یابد. همچنین، توزیع فراوانی و درصد تحصیلات والدین را در مقایسه با یکدیگر می‌توان دید. ۵/۲ درصد از مردان و ۱/۹ درصد از زنان ابتدایی و ۰/۶ درصد از مردان با تحصیلاتی بالاتر از کارشناسی ارشد و ۱/۹ درصد از زنان دارای تحصیلات بالاتر از کارشناسی ارشد هستند. همچنین بر اساس یافته‌ها، در مردان کمترین درصدها به سبک مستبد با ۲۲/۷ درصد و در زنان، سبک سهل‌گیر با ۲۰/۱ درصد دیده می‌شود. سبک قاطع و اطمینان بخش در مردان با ۵۰/۶ درصد و در زنان ۴۰/۹ درصد بالاترین مقدار را به خود اختصاص داده است. جزیيات بیشتر را می‌توان در جدول شماره ۱ دید.

جدول ۱. توزیع سن، تحصیلات و سبک‌های فرزندپروری والدین به تفکیک جنسیت

سن والدین	سبک های فرزندپروری	کارشناسی ارشد و بالاتر	متوسطه راهنمایی	ابتدایی تحصیلات والدین	سبک سهل‌گیر	سبک قاطع و اطمینان بخش	درصد از زنان	درصد از مردان	فراءانی	درصد	درصد	مادران
۲۰-۳۰	سن والدین		۳۱-۴۰			۴۱-۵۰			۴۱-۵۰			۱/۳
۳۱-۴۰			۵۱-۶۰			۵۱-۶۰			۵۱-۶۰			۱۴/۳
۴۱-۵۰			۵۱-۶۰			۵۱-۶۰			۵۱-۶۰			۶۹/۵
۵۱-۶۰			۵۱-۶۰			۵۱-۶۰			۵۱-۶۰			۱۴/۹
ابتدایی			راهنمایی			کارشناسی			کارشناسی ارشد			۱/۹
راهنمایی			متوسطه			سبک سهل‌گیر			سبک سهل‌گیر			۳۰/۵
متوسطه			کارشناسی			سبک های فرزند			سبک های فرزند			۴۰/۳
کارشناسی			سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			۸/۴
سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			۱۶/۹
سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			۱/۹
سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			۳۹
سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			۲۰/۱
سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			سبک های فرزند			۴۰/۹

به منظور بررسی روابط بین متغیرهای پژوهش، متغیرهای سازگاری زناشویی و سبک فرزندپروری والدین، به عنوان متغیر پیش‌بین و متغیر سلامت جسمی فرزندان، به

عنوان متغیر ملاک در معادله رگرسیون تحلیل شد. همان طور که در جدول شماره ۲ ارایه شده، F مشاهده شده معنی دار بوده است ($P<0.000$) و $F(4,149)=38/73$ از واریانس مربوط به سلامت جسمی فرزندان، توسط چهار متغیر پژوهش (سازگاری زناشویی پدر و مادر و سبک فرزندپروری والدین) تبیین می شود. ضریب رگرسیون پیش‌بین نشان می دهد که متغیر سازگاری زناشویی پدر، مهم ترین متغیری است که می تواند سلامت جسمی فرزندان را به طور معنی داری تبیین کند.

جدول ۲. خلاصه مدل رگرسیون، تحلیل واریانس و مشخصه های آماری رگرسیون سازگاری زناشویی پدر و مادر و سبک فرزندپروری والدین با سلامت جسمی فرزندان

الگو	مجموع مجذورات	df	میانگین مجذورات	سطح معناداری	F	R	R^2	SE
رگرسیون باقیمانده	۳۳۰/۹۶۲	۴	۸۲۷/۷۴۱					
کل	۶۴۹۵/۱۲۳	۱۵۳	۲۱/۳۷۰					
B	۳۱۸۴/۱۶۱	۱۴۹	۳۸/۷۳۳					
سازگاری زناشویی پدر	.۰/۱۳۶	.۰/۰۳۰	.۰/۴۷۷	t	Beta			
			.۰/۵۰۷					

در ادامه نیز، متغیرهای سازگاری زناشویی پدر و مادر و سبک فرزندپروری پدر و مادر، به عنوان متغیر پیش‌بین و متغیر سلامت روانی فرزندان، به عنوان متغیر ملاک در معادله رگرسیون تحلیل شد. همان طور که در جدول شماره ۳ نشان داده شده است، F مشاهده شده معنی دار بوده است ($P<0.000$) و $F(4,185)=40/185$ از $F(4,149)=38/73$ از واریانس مربوط به سلامت روانی فرزندان، توسط چهار متغیر پژوهش (سازگاری زناشویی و سبک فرزندپروری پدر و مادر) تبیین می شود. ضریب رگرسیون پیش بین نشان می دهد که متغیر سازگاری زناشویی پدر، سازگاری زناشویی مادر و سبک فرزندپروری پدر می توانند سلامت روانی فرزندان را به طور معنی داری تبیین کنند.

جدول ۳. خلاصه مدل رگرسیون، تحلیل واریانس و مشخصه‌های آماری رگرسیون سازگاری زناشویی والدین و سبک فرزندپروری والدین با سلامت روانی فرزندان

الگو	مجموع مجذورات	d	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	R	R ²	SE
رگرسیون باقیمانده	۸۱۳۷/۴۶۴	۱۴۹	۵۴/۶۲۱					
رگرسیون	۸۷۷۹/۷۹۵	۴	۲۱۹۴/۹۴۹					
کل	۱۶۹۱۸	۱۵۳		۴۰/۱۸۵	.۰/۰۰۰	.۰/۷۲۰	.۰/۵۱۹	.۷/۳۹۰۵
الگو	B	SEB	Beta	t	سطح معناداری			
سازگاری زناشویی پدر	.۰/۱۳۶	.۰/۰۳۰	.۰/۴۷۷	۴/۵۰۷	.۰/۰۰۰			
سازگاری زناشویی مادر	.۰/۱۳۰	.۰/۰۴۹	.۰/۲۸۳	۲/۶۹۹	.۰/۰۰۸			
سبک فرزندپروری پدر	۳/۱۷۹	.۰/۰۲۸	.۰/۲۷۱	۲/۸۳۷	.۰/۰۰۰			

بحث

این نتایج که سازگاری زناشویی و سبک فرزندپروری والدین با سلامت فرزندان رابطه دارند، با تحقیقات یاسایی (۱۳۷۲) فلدمان و همکاران (۱۹۹۰) و فیشمن و همکاران (۲۰۰۰) الری و وایدر (۲۰۰۵) زیل و کریستین (۱۹۹۴) جورلیس و همکاران (۱۹۹۵) گریچ، فینچام و اسبورن (۱۹۹۴) کوان و کوان (۲۰۰۰) همخوانی داشته است. اگر چه تحقیقی در زمینه رابطه سازگاری زناشویی و سبک فرزندپروری و سلامت جسمی فرزندان یافت نشد.

با توجه به جدول شماره ۲، از میان متغیرهای پژوهش (یعنی: سبک فرزندپروری و سازگاری زناشویی پدر و مادر)، متغیر سازگاری زناشویی پدر، بیش از سایر متغیرها قادر به تبیین سلامت جسمی فرزندان است. به نظر می رسد کودکان در پاسخ به شیوه ها و سبک های نادرست والدین در ارتباط با یکدیگر، اولین علایم روان شناختی را به صورت جسمی بیان می کنند و به نظر می رسد که در مراحل بعد از نوجوانی است که این موضوع می تواند صورت های تحول یافته تری یافته و به صورت علایم روان شناختی نمود یابد.

با توجه به جدول شماره ۳، متغیرهای سازگاری زناشویی پدر، سازگاری زناشویی مادر و سبک فرزندپروری پدر، سلامت روانی فرزندان را تبیین می کنند. برای تبیین این رابطه می توان از تئوری یادگیری مشاهده ای استفاده کرد. فرزندان مایلند که از والدینشان تقلید کنند، زمانی که محیط خانه دچار آشفتگی است، والدین برای حل تعارض های خود از الگوهای نامناسب و ناکارآمد استفاده می کنند، در نتیجه، آن فرزندان نیز سیاست های نامناسب و همراه با پرخاشگری را برای حل مشکلات خود به کار خواهند گرفت و از آن جا که فرزندان مهارت های مقابله ای ناکارآمد را فرا گرفته اند، توانشان برای رویارویی با مشکلات کاهش می یابد و این می تواند موجب رفتارهای ناسازگارانه در کودک شود (بندورا، ۱۹۷۷؛ به نقل از اسنیدر، ۱۹۹۸) در مقابل، اگر فرزندان شاهد حل اختلاف و تعارض میان والدینشان باشند می توانند مهارت های حل تعارض خود را بالا ببرند. پس اگر تعارضی به درستی حل شود می تواند مفید باشد. همین طور، والدینی که در زندگی زناشویی خود تعارض دارند دچار ناهمانگی در روش های نظم دهنده فرزندانشان می شوند و همین بسی ثباتی و ناهمانگی در روش های نظم دهنده و فرزندپروری می تواند کودک را گیج و سردرگم کرده و سلامت روان وی را به مخاطره اندازد (اسنیدر، ۱۹۹۸).

در ضمن، تعارض موجب می شود که رابطه عاطفی بین والد-کودک دچار مشکل شود و والدین به علت درگیری عاطفی و روانی با تعارض، ممکن است از نظر هیجانی

و عاطفی تخلیه شوند (دیویس و کامینگ، ۱۹۹۴). بیشتر مواقع، والدین درگیر تعارض مبتلا به افسردگی می‌شوند که خود آن نیز عاملی است که باعث می‌شود نتوانند در روابط خود با کودک گرم، صمیمی و پاسخ ده باشند و این می‌تواند پیامدهای نامطلوبی را برای کودک رقم زند. علاوه بر این، سرد بودن و بی توجهی والدین نسبت به کودک می‌تواند به رشد دلبستگی نایمن در کودک منجر شود. تحریف در تفکر و احساس ناشی از گسستگی در دلبستگی کودک، اغلب نتیجه ناتوانی والدین در ارضای نیازهای کودک برای تامین آرامش و امنیت عاطفی است. نقص در محیط، آسیب نهفته ناشی از غفلت و طرد والدین و کمبود عاطفی آنان، اغلب منجر به تحریفاتی در تفکر و احساس می‌شود که متشا آسیب روانی عمیق می‌گردد. سطوح بالای نارضایتی زناشویی می‌تواند ریشه‌های دلبستگی این را در کودکان تخریب کند. بر عکس، گرم و پاسخ ده بودن والدین در روابط خود با کودک، پیش‌بینی کننده سازگاری مثبت فرزندان است (دیویس و ویندلی، ۱۹۹۷). از سویی دیگر، وقتی کودک در معرض روابط تعارضی قرار می‌گیرد که آن را ویران کننده تلقی می‌کند، این تعارض‌ها، احساسات منفی و احساسات نایمنی را در کودک بر می‌انگیزند و بر نظم دهی و خودتنظیمی کودک اثر گذاشته و به رفتارهای ناسازگارانه در کودک منجر می‌شوند (فینچام، ۱۹۹۴).

همچنین، این موضوع که سبک فرزندپروری پدر علاوه بر مولفه‌های سازگاری زناشویی والدین سلامت روان فرزندان را تبیین می‌کند، ریشه در تفاوت‌های فرهنگی دارد. به نظر می‌رسد وزن اثر تربیت پدر، پیش از مادر است و شاید گویای این مساله است که مادر هم عنصری از عناصر تاثیرپذیر پدر خانواده است. بیشتر خانواده‌های ایرانی پدر سالارند و پدر نقش مهم و پر جذبه‌ای را در خانواده‌ها ایفا کرده و تصمیم‌گیرنده اصلی است. همچنین، در فرهنگ ایرانی به نظر می‌رسد که پدر نسبت به فرزندان از حق مالکیت بیشتری برخوردار است. بنابراین، پدر تصمیم می‌گیرد که برای فرزندان چه نوع روش‌های نظم دهی به کار برد و چه وقت و به خاطر انجام چه کاری فرزند باید تنبیه یا تشویق شود. از سوی دیگر، در خانواده‌های ایرانی (به خصوص قدیمی‌ترها)، پدران نانآور خانواده و بیشتر مادران خانه دارند. به همین دلیل، نقش مادر

در گرددش اوضاع اقتصادی خانواده در حاشیه قرار گرفته و باعث کمرنگ شدن نقش مادر در تربیت فرزند نیز شده است. عوامل ذکر شده موجب می گردند که سبک فرزندپروری پدر، یعنی تکالیف فرزندپروری، عقاید و ارزش های پدر در جهت اجتماعی کردن فرزندان، سبک فرزندپروری مادر را مورد تاثیر خود قرار دهد و نقش بیشتری در سلامت روان فرزندان داشته باشد. این نتایج، با تحقیقات چنانی (۱۳۷۴)، حسینیان آقا ملکی (۱۳۷۶)، صیاد شیرازی (۱۳۸۳) همخوان بوده است. با این توصیف، به نظر می رسد در جامعه ایرانی، نقش پدر در تنظیم روابط و انتخاب سبک های تربیتی و حتی ایفای نقش محوری در مناسبات بین مادر و فرزندان بسیار با اهمیت است. چنین به نظر می رسد که سازگاری زناشویی بیشتر پدر، به افزایش احساس تعلق او و خانواده و سازگاری زناشویی مادر، به افزایش احساس ارزشمندی او در خانواده و در نهایت، افزایش صمیمیت مجرّد. همچنین، به نظر می رسد که وجود احساس تعلق در پدران و احساس ارزشمندی در مادران، با افزایش صمیمیت در خانواده، منجر به ارضای نیازهای بینادین (رايان و دسي، ۲۰۰۰)، یعنی خودمختاری، شایستگی و ارتباط در فرزندان و اعضای خانواده شده و سلامت جسمی و روانی را تامین خواهد کرد.

ماآخذ

اسفندياري، غلامرضا. (۱۳۷۴). بررسی شیوه های فرزندپروری مادران کودکان مبتلا به اختلالات رفتاری و مادران کودکان بهنجار و تاثیر آموزش مادران بر اختلالات رفتاری کودکان. پایان نامه فوق لیسانس روان شناسی، انسستیتو روان پژوهشی تهران.

اصغری مقدم، محمدعلی و فقیهی، سمانه. (۱۳۸۲). اعتبار و پایایی پرسشنامه زمینه یابی سلامت (فرم کوتاه ۳۶ سوالی) در نمونه ایرانی. ماهنامه دانشور رفتار، سال دهم، شماره ۱.

بارکر، فيليب. (۱۳۷۵). خانواده درمانی پایه. ترجمه محسن و زهره دهقانی. تهران: انتشارات رشد. برجلی، احمد. (۱۳۷۸). رابطه الگوهای فرزندپروری والدین با تحول روانی-اجتماعی فرزندان. رساله دکتری روان شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی.

- ثایی، باقر. (۱۳۷۹). مقیاس‌های سنجش خانواده و ازدواج. تهران: انتشارات بعثت.
- چناری، مهین. (۱۳۷۴). بررسی رابطه بین نگرش والدین و خود پنداری فرزندان. پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه تربیت مدرس.
- حسینیان آقا ملکی، سید محمد. (۱۳۷۶). بررسی رابطه بین شیوه فرزندپروری و عزت نفس دانش آموزان پسر متوسطه شهرستان قایم شهر. پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی
- رضایی، منیژه (۱۳۷۲). رابطه تحول اخلاقی نوجوانان دختر با نگرش‌های تربیتی والدین. پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روان‌شناسی، انتیتو روان‌پژوهی تهران.
- رضاییان، حمید (۱۳۸۳). بررسی الگوهای علی متغيرهای خانواده (مشکلات روانی، رضامندی زناشویی، شیوه فرزندپروری و ادراک خود در نوجوانان دارای اختلال سلوک). رساله دکتری روان‌شناسی، دانشگاه تهران.
- صیاد شیرازی، مریم (۱۳۸۳). رابطه بین سیک‌های تربیتی والدین و شکل گیری نوع هویت دینی نوجوانان. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مشاوره، دانشگاه علامه طباطبائی.
- ماسن، هنری و کیگان، پاول و نوستون، جروم و کارول، آلتا و کانجر، جان جین. (۱۳۷۲). رشد و شخصیت کودک. ترجمه مهشید یاسایی. تهران. نشر مرکز.
- Baumrind, D. (1971). Current patterns of parental authority. *Developmental Psychology Monographs*, 4, 1-103.
- Baumrind, D. (1991). The influence of parenting style on adolescent competence and use. *Journal of Early Adolescence*, 11, 56-95.
- Buehler, C., Antony, C., Krishnakumar, A., & Stone, G. (1997). Interparental conflict and youth problem behaviors: A meta analysis. *Journal of Child and Family Studies*, 6, 223-247.
- Cowan, P. C., & Cowan, P. A. (2000). *What partners become parent: The big life chang for couples*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

- Davies, P. T., & Cummings, E. M. (1994). Marital conflict and child adjustment: An emotional security hypothesis. *Psychological Bulletin*, 116, 387-411.
- Davies, P., & Windly, M. (1997). Gender specific path way, between maternal depression symptom, family discord and adolescent adjustment. *Developmental Psychology*, 33, 657-668.
- Feldman, S., Wentzel, R., Weinberger, A., & Munson, A. (1990). Marital satisfaction of parents of preadolescent boys and its relationship to family and child functioning. *Journal of Family Psychology*, 4, 213-223.
- Fincham, F. D. (1994). Understanding the association between marital conflict and child adjustment: An review. *Journal of Family Psychology*, 8, 123-127.
- Fincham, F. D., Grych, J. H., & Osborne, L. N. (1994). Does marital conflict cause child maladjustment? Direction and challenges for longitudinal research. *Journal of Family Psychology*, 8, 128-140.
- Fincham, D., & Osborn, N. (1993). Marital conflict and children: Retrospect and prospect. *Clinical Psychology Review*, 13, 75-78.
- Fishman, A., Meyer, E., & Steven, A. (2000). Marital satisfaction and child adjustment: Direct and mediated pathway. *Contemporary Family Therapy*, 22, 437-452.
- Gerard, J. M., Buehler, C., Franck, K., & Anderson, O. (2005). In the eyes of the beholder: Cognitive appraisals as mediators of the association between interparental conflict and youth maladjustment. *Journal of Family Psychology*, 19, 376-384.

- Jenkinson, C., Peto, V., & Coulter, A. (1996). Making sense of ambiguity: An evaluation of the internal reliability and face validity of the SF-36 in patients presenting with menorrhagia. *Quality in Health Care*, 5, 9-12.
- Jouriles, E. (1995). Parent's marital functioning and adolescent psychopathology. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 63, 749-753.
- O'leary, S., & Vidair, B. (2005). Marital adjustment, child-rearing disagreement, and overreactive parenting: Predicting child behavior problems. *Journal of Family Psychology*, 19, 205-216.
- Rayan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 74.
- Synder, J. R. (1998). Marital conflict and child adjustment: What about gender?. *Developmental Review*, 18, 390-420.
- Spanier, G. B. (1976). Measuring dyadic adjustment: New scales for assessing quality of marriage and similar dyads. *Journal of Marriage and the family*, 38, 15-28.
- Zill, N., & Christine, N. (1994). Running in place how American families are farring in a changing economy and individualistitis society. Washington D.C. Child trend Inc.